

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

គុណករកំពូល

សភាព្រហ្មទណ្ឌ

សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ

លេខ: ១៤០

ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៩

សាលដីកា

លេខ: ១៣ "I"

ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមករា ឆ្នាំ២០២០

សាលដីកា

តាមសម្រេចរបស់សវនាការ

គុណករកំពូល

បានបើកសវនាការជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី១៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០២០

ដោយមានសមាសភាពអង្គជំនុំជម្រះដូចខាងក្រោម ៖

- ១. ឯកឧត្តម [redacted] ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ
- ២. លោក [redacted] ចៅក្រមរបាយការណ៍
- ៣. លោក [redacted] ចៅក្រម
- ៤. លោក [redacted] ចៅក្រម
- ៥. លោកស្រី [redacted] ចៅក្រម

ក្រឡាបញ្ជីសវនាការ

លោក [redacted]

តំណាងមហាអយ្យការ

លោក [redacted] ព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជម្រះ

លើពាក្យបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ១៦៨ ចុះថ្ងៃទី០១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៩ របស់លោក [redacted] ជុនធី និង
លោក [redacted] សុគង់ ជាមេធាវីការពារសិទ្ធិឱ្យជនជាប់ចោទឈ្មោះ [redacted] សុខា ចំពោះសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ
៣០ ក្រ. VI "ប.ស" ចុះថ្ងៃទី២០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៩ របស់សភាព្រហ្មទណ្ឌសាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមាន ៖

- ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [redacted] សុខា ភេទស្រី អាយុ៣៨ឆ្នាំ ជនជាតិខ្មែរ មុខរបរ កម្មការិនីរោងចក្រ

ទឹកផ្លែឯកណ៍នៅភូមិអូរស្វាយចេក ឃុំការកុង ស្រុកទ្វីបមាត់ ខេត្តតាកែវ ទីលំនៅបច្ចុប្បន្នមុនពេលឃុំខ្លួន

[redacted] ខេត្តកំពង់ស្ពឺ ឪពុកឈ្មោះ [redacted] "ស" ម្តាយឈ្មោះ

[redacted] "រ" ប្តីឈ្មោះ [redacted] (លែងលះ) មានកូន ០២នាក់ ទោសពីមុនគ្មាន (ក្នុងឃុំ) ។ (អ្នកប្តឹងសាទុក្ខ)

លោក **■** សុខុម និងលោក **■** ជុនធី ជាមេធាវីការពារសិទ្ធិ ។

ដាច់ចោទពីបទ ៖ ជេរប្រមាថជាសាធារណៈ និងញុះញង់ឱ្យមានការរើសអើង ប្រព្រឹត្តនៅប្រទេសថៃ កាលពីថ្ងៃទី២៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៧ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងឱ្យផ្ដន្ទាទោសតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៣០៧ មាត្រា ៤៩៤ និងមាត្រា ៤៩៦ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

អំពីអង្គហេតុ ៖

កាលពីថ្ងៃទី២៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៧ នៅប្រទេសថៃ មានករណីជេរប្រមាថជាសាធារណៈ និងញុះញង់ ឱ្យមានការរើសអើងមួយបានកើតឡើងដោយជនជាប់ចោទឈ្មោះ **■** សុខុម ពិតប្រាកដមែន ។

-បានឃើញ សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ ១០ "ខ" ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៩ របស់សាលាដំបូងខេត្ត កំពង់ស្ពឺ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្ដីសម្រេចដូចតទៅ ៖

១.ផ្ដន្ទាទោសលើជនជាប់ចោទឈ្មោះ **■** សុខុម ភេទស្រី អាយុ៣៩ឆ្នាំ(ដែលមានសារតាជាតិដូចខាងលើ) ដាក់ពន្ធនាគារកំណត់រយៈពេល ០២ឆ្នាំ ដោយអនុវត្តបន្តពីសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៣៦ "ជ" ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៨ របស់សាលាដំបូងខេត្តកំពង់ស្ពឺ និងពិន័យជាប្រាក់ចំនួន ៥.០០០.០០០(ប្រាំលាន)រៀល ពីបទ ជេរប្រមាថជាសាធារណៈ និងញុះញង់ឱ្យមានការរើសអើង ប្រព្រឹត្តនៅប្រទេសថៃ កាលពីថ្ងៃទី២៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៧ តាមមាត្រា ៣០៧ មាត្រា ៤៩៤ និងមាត្រា ៤៩៦ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

សាលក្រមនេះជំនុំជម្រះនៅថ្ងៃទី០៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៨ និងប្រកាសជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី០៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៩ ចំពោះមុខជនជាប់ចោទឈ្មោះ **■** សុខុម ទុកសិទ្ធិប្តឹងឧទ្ធរណ៍តាមកំណត់ច្បាប់ ។

-បានឃើញ បណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ០៦ ចុះថ្ងៃទី០១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៩ របស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ **■** សុខុម ដែលប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ ១០ "ខ" ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៩ របស់សាលា ដំបូងខេត្តកំពង់ស្ពឺ ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្ដីសម្រេចទាំងមូល ។

-បានឃើញ សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៣០ ក្រ. VI "ប.ស" ចុះថ្ងៃទី២០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៩ របស់ សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្ដីសម្រេចដូចតទៅ ៖

១.ទទួលបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ០៦ ចុះថ្ងៃទី០១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៩ របស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ **■** សុខុម ទុកជាគ្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ តែបដិសេធចោលដោយទាស់នឹងគតិច្បាប់ ។

២.តម្កល់សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ ១០ "ខ" ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៩ របស់សាលាដំបូងខេត្ត កំពង់ស្ពឺ ទុកជាបានការដដែល ។

៣.បន្តឃុំខ្លួនជនជាប់ចោទតាមនីតិវិធីច្បាប់ ។

សាលដីកានេះ ជំនុំជម្រះជាសាធារណៈ ថ្ងៃទី៣១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៩ ចំពោះមុខជនជាប់ចោទឈ្មោះ

■ សុខា និងប្រកាសជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី២០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៩ ។

បើកសិទ្ធិប្តឹងសាទុក្ខក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

-បានឃើញ បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ១៦៨ ចុះថ្ងៃទី០១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៩ របស់លោក ■ ជុនធី និង
លោក ■ សុគង់ ជាមេធាវីការពារសិទ្ធិឱ្យជនជាប់ចោទឈ្មោះ ■ សុខា ដែលប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីកា
ព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៣០ ក្រ.VI "ប.ស" ចុះថ្ងៃទី២០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៩ របស់សភាព្រហ្មទណ្ឌសាលាឧទ្ធរណ៍
ក្រុងចំណុចនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

នាពេលសវនាការ

-ចៅក្រមបានអានរបាយការណ៍ ។

-តំណាងមហាអយ្យការអមតុលាការកំពូល ធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានសុំថា ៖

-យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក ■ ជុនធី និងឈ្មោះ ■ សុគង់ ជាមេធាវីការពារ
សិទ្ធិឱ្យជនជាប់ចោទ ■ សុខា មិនមានមូលហេតុដូចក្នុងមាត្រា ៤១៩ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌឡើយ ។
ហើយតុលាការអង្គសេចក្តីបានបញ្ជាក់អំពីការយល់ឃើញរបស់ខ្លួន ។

ដូចនេះ តំណាងមហាអយ្យការយល់ស្របតាមការលើកឡើងរបស់សភាព្រហ្មទណ្ឌសាលាឧទ្ធរណ៍
ទាំងស្រុង ។

ហេតុដូច្នោះ

តំណាងមហាអយ្យការប្តឹងសុំចំពោះតុលាការកំពូលឱ្យ

១.ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ១៦៨ ចុះថ្ងៃទី០១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៩ របស់លោក ■ ជុនធី និង
ឈ្មោះ ■ សុគង់ ជាមេធាវីការពារសិទ្ធិឱ្យជនជាប់ចោទឈ្មោះ ■ សុខា ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់
ច្បាប់ តែបដិសេធដោយខុសទៅនឹងគតិច្បាប់ ។

២.តម្កល់សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៣០ ក្រ.VI "ប.ស" ចុះថ្ងៃទី២០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៩ របស់
សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការដដែល ។

+ជនជាប់ចោទឈ្មោះ ■ សុខា បានឆ្លើយថា ៖ នាងខ្ញុំមានអាយុ៣៦ឆ្នាំ មុខរបរកម្មកររោងចក្រ មុន
ពេលចាប់ខ្លួននៅក្រុងច្បារមន ខេត្តកំពង់ស្ពឺ មានកូន ០២នាក់ ប្រុស ០១ ស្រី ០១ ។ នាងខ្ញុំប្តឹងសាទុក្ខមកនេះ
មូលហេតុពាក់ព័ន្ធនឹងសំណង ៥.០០០.០០០(ប្រាំលាន)រៀល នាងខ្ញុំគ្មានលទ្ធភាពសងគេទេ នាងខ្ញុំមានការ

ឈឺចាប់បាត់បង់ការងារ ឪពុកក៏ស្លាប់ ទើបនាងខ្ញុំមានបញ្ហាម្ហូរម៉ៅ ក៏ប្រើទូរស័ព្ទបង្ហោះហ្វេសប៊ុក ដោយប្រើ
ទូរស័ព្ទបង្កើតអាខោន ហើយបញ្ជាបង្កើតអាខោននេះ គឺគេបង្កើតឱ្យនាងខ្ញុំ ក្នុងរឿងនេះនាងខ្ញុំសុំទទួលស្គាល់ក្នុង
ការជេរប្រមាថ ហើយនាងខ្ញុំក៏ធ្វើការសុំទោសថ្នាក់ដឹកនាំដែរ ។

សំណូមពរ : សុំឱ្យលើកលែងនាងខ្ញុំ ដើម្បីមើលម្តាយចាស់ជរា និងសុំលើកលែងប្រាក់ពិន័យ ។

+ លោក **■** ជុននី ជាមេធាវីការពារសិទ្ធិឱ្យជនជាប់ចោទឈ្មោះ **■** សុខា បានធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋាន ថា
: អ្នកស្រី **■** សុខា ត្រូវបានតុលាការផ្តន្ទាទោសនូវបទល្មើសប្រហាក់ប្រហែលគ្នាដល់ទៅពីរសាលក្រម ពី បទ
ជេរប្រមាថ និងធ្វើឱ្យមានការរើសអើង ។ តាមគោលការណ៍ច្បាប់ មានបទល្មើស ទាល់តែមានច្បាប់ចែង
(មាត្រា ៣ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ) និងមានចេតនាច្បាស់លាស់ទេ ត្រូវផ្តន្ទាទោស(មាត្រា ៤ នៃក្រមដដែល) ។
អ្នកស្រី **■** សុខា មិនយល់ច្បាស់ពីប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាដូចជា ហ្វេសប៊ុកនេះ ដំណើរការយ៉ាងណាច្បាស់លាស់ទេ ។
យ៉ាងណាមិញ ច្បាប់កំពុងចែងពីប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យានេះច្បាស់លាស់នៅឡើយដែរ ដូច្នេះ អ្នកស្រី **■** សុខា គួរតែ
មិនត្រូវបានចោទប្រកាន់ឡើយ ។ ច្បាប់ចែងថា "ដោយគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍សម្រាប់
សាធារណជន ។" ចំណុចទី៣ នៃមាត្រា ៤៩៤ លក្ខខណ្ឌអត្ថិភាពនៃការញុះញង់ និងមាត្រា ៣០៧ ជេរប្រមាថ
ជាសាធារណៈ ចំណុចទី៣ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។ ដូច្នេះ ច្បាប់កំណត់អំពីល្មើសទាំងឡាយណាផ្សាយតាមរយៈ
ទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ ប៉ុណ្ណោះ ។ អ្នកស្រី **■** សុខា ពិតជាមានវិបត្តិក្នុងគ្រួសារធ្វើឱ្យស្មារតីក៏មិន
ប្រសើរដែរ ចេះតែធ្វើអ្វីតាមកំហឹងចេញពីវិបត្តិផ្លូវចិត្តផ្លូវផ្លូវ ។ អ្នកស្រី **■** សុខា បានដាក់ស្នើសុំពីការយល់
យោគពីសំណាក់ថ្នាក់ដឹកនាំ មួយលើក ជាពីរលើកមកហើយដែរ ។ តាមលោកតំណាងមហាអយ្យការនៅពេល
សវនាការសាលាឧទ្ធរណ៍ ក៏បានលើកឡើងពីអង្គហេតុប៉ះពាល់ដល់បុគ្គលសាធារណៈបែបនេះ គួរតែសន្តោស
ដល់អ្នកស្រី **■** សុខា ដោយសារគាត់បានទទួលរងការផ្តន្ទាទោសមួយមុនរួចហើយពីបទដូចគ្នានេះ ។ សាលា
ឧទ្ធរណ៍ពុំបានពិចារណាតាមអង្គហេតុ និងអង្គច្បាប់ ដែលតំណាងមហាអយ្យការ កូនក្តី និងខ្ញុំបាទលើកឡើង
ឡើយ ទើបប្តឹងសាទុក្ខមកនេះ ។

ដោយផ្អែកតាមអង្គហេតុខាងលើ អ្នកស្រី **■** សុខា ជាជនរងគ្រោះពីប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា ហើយមានវិបត្តិ
ធ្ងន់ធ្ងរក្នុងគ្រួសារផង តែអ្នកស្រីបានស្នើសុំអភ័យទោសដល់ថ្នាក់ដឹកនាំរួចហើយ ។ ដោយផ្អែកតាមអង្គច្បាប់
នៅមិនទាន់មានចែងច្បាស់លាស់ពីទំនាក់ទំនងតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យានេះ ជាបទល្មើសច្បាស់នៅឡើយដែរ ។

សំណូមពរ : សូមអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល មេត្តាផ្តល់យុត្តិធម៌ដល់អ្នកស្រី **■** សុខា ដោយសម្រេច
ឱ្យគាត់រួចផុតពីបទចោទនេះ ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍របស់ទៅក្រុមរបាយការណ៍
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ
- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទ និងសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវី
ការពារសិទ្ធិជនជាប់ចោទ
- ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

១-យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ១៦៨ ចុះថ្ងៃទី០១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៩ របស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ **សុខា** ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការអាចលើករឿងនេះមកជំនុំជម្រះបានតាមមាត្រា ៦៤ នៃច្បាប់ស្តីពី ការរៀបចំអង្គការតុលាការ និងមាត្រា ៤២០ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

២-យល់ឃើញថា នាពេលសវនាការនៅតុលាការកំពូលនេះ ជនជាប់ចោទក៏ដូចជាមេធាវីការពារសិទ្ធិ ជនជាប់ចោទដែរ បានសុំឱ្យតុលាការសម្រេចប្រកាសទោសឱ្យកូនក្តីខ្លួនឱ្យអនុវត្តទោសស្រូបបញ្ចូលគ្នាទាំងមូល នៃទោសដែលមានប្រភេទដូចគ្នា តាមស្មារតីមាត្រា ១៣៨ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ដោយសំអាងហេតុថា កូនក្តីខ្លួន ត្រូវបានសាលាដំបូងខេត្តកំពង់ស្ពឺ សម្រេចសេចក្តីតាមសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៣៦ "ជ" ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៨ សម្រេចផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារកំណត់រយៈពេល ០២(ពីរ)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ចំនួន ៥.០០០.០០០(ប្រាំលាន)រៀល ចូលថវិការជាតិ ពីបទ ញុះញង់ឱ្យមានការរើសអើង និងជេរប្រមាថជា សាធារណៈ ប្រព្រឹត្តនៅចំណុចផ្លូវលេខ៤៥ ចន្លោះគីឡូម៉ែត្រលេខ ៤-៥ ស្ថិតនៅភូមិអុង ឃុំចាម ស្រុកព្រៃនប់ ខេត្តព្រះសីហនុ កាលពីថ្ងៃទី០១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៧ តាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៣០៧ មាត្រា ៤៩៤ និងមាត្រា ៤៩៦ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ម្តងរួចហើយៗ បច្ចុប្បន្នកូនក្តីរបស់ខ្លួនត្រូវបានតុលាការសម្រេច ចោទប្រកាន់ និងផ្តន្ទាទោស ពីបទល្មើសជេរប្រមាថជាសាធារណៈ និងញុះញង់ឱ្យមានការរើសអើង ប្រព្រឹត្ត នៅប្រទេសថៃ កាលពីថ្ងៃទី២៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៧ តាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៣០៧ មាត្រា ៤៩៤ និងមាត្រា ៤៩៦ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ដោយសម្រេចផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារកំណត់រយៈពេល ០២(ពីរ)ឆ្នាំ ដោយអនុវត្តបន្តពី សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៣៦ "ជ" ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៨ របស់សាលាដំបូងខេត្តកំពង់ស្ពឺ និងពិន័យ ជាប្រាក់ចំនួន ៥.០០០.០០០(ប្រាំលាន)រៀល ហើយម្យ៉ាងវិញទៀត កូនក្តីខ្លួនបានទទួលស្គាល់នូវកំហុសរបស់ ខ្លួនដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើស ព្រមទាំងបានធ្វើលិខិតជាផ្លូវការសុំទោសដល់ប្រមុខរាជរដ្ឋាភិបាលទៀតផង នោះ តុលាការកំពូលពិនិត្យលើនីតិវិធីបណ្តឹងនៃសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ៣៨៣ ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៧ ដែលមានសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៣៦ "ជ" ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៨ របស់សាលាដំបូងខេត្តកំពង់ស្ពឺ ត្រូវបានប្តឹងឧទ្ធរណ៍ ហើយប្រធានសាលាដំបូងខេត្តកំពង់ស្ពឺបានបញ្ជូនមកសាលាឧទ្ធរណ៍ នៅថ្ងៃទី០៣ ខែមេសា

ឆ្នាំ២០១៨ ដូច្នោះ តុលាការកំពូលមិនមែនជាតុលាការចុងក្រោយដែលអាចសម្រេចបញ្ចូលទោស ដូចមានកំណត់ ក្នុងមាត្រា ១៣៨ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌបានទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ជនជាប់ចោទ ក៏ដូចជាមេធាវីរបស់ខ្លួនដែរ មិនបាន លើកឡើងនូវការជំទាស់ណាមួយចំពោះសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ក្រៅពីការស្នើសុំឱ្យស្រួប ទោសបញ្ចូលគ្នា នោះ តុលាការកំពូលមិនចាំបាច់ពិចារណាបន្ថែមទៀតទេ ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ ជនជាប់ចោទ មិនមានមូលហេតុដូចមានកំណត់តាមមាត្រា ៤១៩ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌឡើយ ។

៣-យល់ឃើញថា សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៣០ ក្រ. VI "ប.ស" ចុះថ្ងៃទី២០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៩ របស់សភាព្រហ្មទណ្ឌសាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលសម្រេចមកនេះ ត្រឹមត្រូវតាមគតិច្បាប់ ។

**ហេតុដូច្នោះ
សម្រេច**

១.បដិសេធ បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ១៦៨ ចុះថ្ងៃទី០១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៩ របស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ **សុខា** ។

២.តម្កល់ សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៣០ ក្រ. VI "ប.ស" ចុះថ្ងៃទី២០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៩ របស់ សភាព្រហ្មទណ្ឌសាលាឧទ្ធរណ៍ ទាំងមូល ។

សាលដីកានេះ ជំនុំជម្រះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី១៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០២០ និងប្រកាសជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី២២ ខែមករា ឆ្នាំ២០២០ ។